

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 27 August st. v.

E ceva cu totul particular strimtorarea, în care se simte omul, când se scie pus în contradicere cu părerile celor mai mulți și nu poate să-și schimbe propria sa părere.

Nu stă, ce e drept, nicăiri scris, că o miie de ochi ved mai bine ca unul singur, nici că o miie de capete înțeleg mai bine ca un singur cap; e cu toate aceste greu să te împaci cu propria ta părere, când vești că alți oameni n'o împărtășesc, și nici chiar asupra luminei soarelui n'am fi pe deplin dumeriți, dacă nu cu toții am fi pătunși de ea.

Numai dar' cuprinși de oare-care îndoieli vom susține astăzi o părere, pe care, precăt șcim noi, numai foarte puțini o împărtășesc.

Diarele toate, afară de unul-două, dau expresiune convingerii, că depeșa trimisă de Principele Alexandru către Țarul Alexandru III a fost un act nesocotit, ușurat, săvârșit într'o clipă de strimtorare. Aceasta e părerea general împărtășită.

Noi, din contră, sîntem de părere, că nimic mai mult decât această depeșă ne dovedește, că Principele Alexandru nu este numai un mare căpitan, ci totodată și un om, care vede clar și înaintea fără de șovăire spre scopurile ce urmăresc.

Se scia și mai nainte, că Rusia nu-i este binevoitoare Principelui Alexandru și se presupunea, că ea a pus la cale răsturnarea lui și că nu voiesc să-l sufere pe tronul Bulgariei. Aceste însă numai se presupuneau: astăzi sînt știute. Ne-a spus-o chiar Țarul el însuși. L-am vădut pe Principele Alexandru aruncându-se la picioarele Țarului, ca să-i ceară iertare și grație. Când însă? Nu atunci, când era răsturnat, cădut, nu pe pământul Rusiei, ci în clipa, când se ridicase din nou, când a pus ear' piciorul pe pământul Bulgariei, când s'a ivit din nou în mijlocul poporului bulgar, care îl primia cu însuflețire. Nu învinsul, ci învingătorul a cădut în genunchi, și nu pentru sine a cerut iertare și grație, ci pentru poporul, care îl iubesc. „Aibi, — a dîs el, — puternice împărate, îndurare cătră

acest popor, care mă iubesc, cu toate că Tu nu vrei să mă suferi în mijlocul lui, și îl iartă pentru că mă iubesc!”

Dacă Țarul și-ar fi călcat pe inimă și ar fi fost îndurător, nici Principele Alexandru, nici poporul bulgar, nici Europa, nici Rusia ea însăși n'ar fi avut cuvinte de a se plînge: Principele Alexandru ar fi săvârșit un act de abnegațiune, poporul bulgar și-ar fi urmat mai departe lucrarea de consolidare, Europa s'ar fi bucurat de pacea ce i-se dedea, ear' Rusia ar fi privit cu mândrie asupra celor ce o cărtesc.

Țarul însă a răspuns astfel, ca să simțim cu toții, că scaunul împărației lui se află la hotarele Asiei. Ne trece par'că un fior rece, când cetim acest răspuns. „Un singur Țar este în lumea aceasta și o singură dată sînt eu Țarul acesta! — Nu vreau!” — așa răspunde Țarul.

Și Principele Alexandru are cuvinte, de a nu se măhni de acest răspuns.

Căci nu lui i-se răspunde numai, ci întregii societăți europene, tuturor popoarelor, tuturor statelor din Europa.

Nu mai e după acest răspuns al Țarului cestiunea bulgară o cestiune națională, ci una europeană, și cauza Bulgarilor a devenit cauza tuturor celor ce țin la desvoltarea pacinică a societății europene.

Sînt acum câteva zile un dîar din Berlin ne spunea, că ceea-ce i-a făcut mai deunăzi Bulgariei, Rusia ar pute să-i facă mâne Sêrbiei, poimâne României. Dacă se poate ceea-ce Rusia intenționează în Bulgaria, nu mai e nimic sigur, nimic statornic în țările din Orient. Și ceea-ce sînt acum câteva zile i-a răspuns Țarul Principelui Alexandru, poate mâne să-i răspundă Regelui Milan, poimâne Regelui Carol și în cele din urmă Europei întregi.

Ear' răspunderea cade asupra Germaniei.

Ori-și-cât de puternic, Țarul n'ar vorbi poate, precum vorbește, dacă nu s'ar scî sigur de Germania: așa crede lumea, și în materie de opiniune publică adevăr este ceea-ce se crede. Nu este poate adevărat, dar' pretutindena lumea susține ori ad-

mite cel puțin, că atât Carol de Hohenzollern, cât și Alexandru de Battenberg sînt reprezentanți ai înfrîurii germane în Orient.

Sînt fii ai poporului german, se bucură de simpatii în Germania și fără îndoială gloria lor adaugă la gloria națiunii germane, prin ei națiunea germană poate să-și câștige o înfrîurire statornică și hotărîtoare în Orient. Și mai ales de aceea sînt combătuți cu multă hotărîre de unii și susținuți cu mult entuziasm de alții.

„Nu trebuie, — dîc unii, — să-i suferim pe acești pionii ai Germaniei în fruntea țerilor din Orient!”

„Trebuie, — dîc alții, — să-i susținem cu toată căldura, pentru-că prin ei câștigăm simpatiile puternicei Germanii, care nu va părăsi pe ai sei și nu va renunța cu ușurință la înfrîurirea, pe care și-o câștigă prin susținerea lor și care înfrîurire nu poate să fie decât binefăcătoare pentru noi.”

Se va vedea acum, dacă unii ori alții au dreptate, dacă dușmanii ori amicii Germaniei sînt bine inspirați.

S'a dîs adese-ori, că n'a stărut Germania să-și câștige înfrîurire în țările din Orient decât pentru-ca să poată arunca aceste țeri în cumpăna intereselor ei ca pe nise obiecte de compensațiune, n'a umblat să le câștige decât pentru-ca să poată sacrifica.

Acum se va vedea, dacă este ori nu adevărat aceasta.

Răsturnat prin o revoluțiune, Principele Alexandru putea să cadă, fără-ca autoritatea Germaniei să sufere. El însă s'a întors în țeară, a fost din nou aclamat de poporul bulgar: dacă va fi silit chiar și acum să abdice, el a fost sacrificat și sacrificat de Germania, care putea să-l susțină, dacă ar fi voit numai să facă cauză comună cu monarhia noastră.

Și cine oare va mai pune temeiu pe spriginul german, dacă principele Alexandru va fi sacrificat? Care e pozițiunea Regelui Carol I din România? cum își va recâștiga Germania influența, pe care astăzi o are la Români, cel mai mare și mai bine situat din popoarele orientale?

Nu poate Germania să sacrifice înfrîurirea, pe care o are în Orient, și dacă îl va sacrifica cu toate aceste pe Principele Alexandru, atunci are cuvinte nouă încă necunoscute spre a o face aceasta, și retragerea Principelui Alexandru nu este decât pregătirea unui succes nou pentru Germania și pentru cei-ce au încredere în ea și admit înfrîurirea ei.

Numai așa putem noi să înțelegem lucrurile și de aceea nu putem admite, că a fost pripit pasul făcut de Principele Alexandru.

Atitudinea puterilor mai deaproape interesate a fost foarte rezervată: prin depeșa trimisă Țarului Principele Alexandru a silit așa dîcînd pe Rusia să ease din rezervă, și mare minune ar fi, dacă răspunsul Țarului n'ar sili și pe celelalte puteri să se pronunțe mai pe față.

Un lucru trebuie, credem noi, să fie pus mai presus de ori-și-ce îndoială: că nici monarhia noastră, și prin urmare nici aliata ei, Germania, nu va consimți, ca Rușii să se facă stăpâni în Bulgaria, și nici Rușii ei înșiși nu o voiesc aceasta, deși o doresc poate.

Se va retrage dar' ori nu Principele Alexandru, prin răspunsul Țarului Alexandru cestiunea bulgară s'a limpețit și a fost adusă mai aproape de rezolvarea ei, care, deocamdată cel puțin, nu poate să fie decât pacinică.

Poate Principele Alexandru să se retragă, poate să fie chiar sacrificat; întrebarea e însă: De ce se retrage și cui îi este sacrificat? Și nu Rusia, ci Europa va avè să hotărască, ce are să se întempe mai departe în Bulgaria.

Correspondență din Viena.

Viena, 5 Septembrie n. 1886.

Situațiunea din Bulgaria nu e de loc satisfăcătoare. Se arată, că partidelé lui Zancoff și Caraveloff au luat parte la conspirațiune și că amîndoué partidele ved cu ochiu rîu reîntoarcerea principelui Alexandru.

Deja s'a parvenit scirea de un nou atentat asupra principelui Alexandru, și că el s'a decis a părăsi țeara. Se va arăta a consolida relațiunile în Bulgaria, fără-ca Europa să fie silită la o intervenire în o oare-și-care formă?

Foiața „Tribunei“.

Vecinii.

— Din fantasiile lui Nicolae Gogol. —

(Urmare.)

Întorcîndu-se acasă, Ivan Ivanovici era cuprins de o puternică emoțiune. Alte dăți de obicei se ducea înainte de toate în grajd, ca să vadă, dacă iapa și-a mîncat porțiunea de ovēs. (Ivan Ivanovici avea o iapă cu pîr de culoarea căprioarei și cu o stea în frunte, — un dobitoc foarte frumos). În urmă le dedea cu propria lui mîna de mîncare curcanilor și purceilor, apoi se ducea în casă. Aici cioplia fel de fel de lucruri de lemn.

Se pricepe de minune să cioplească din lemn, ca ori-și-ce strugar, multe lucruri frumoase, — ori cetia în vre-o carte, al căreia titlu îl și uitase Ivan Ivanovici. Fiîndcă de! — servitoarea demult rupse prima foaie să li-o dee drept jucărie copiilor. — Apoi se aședă la odihnă sub cerdac.

Acum el lăsă la o parte toate ocupațiunile sale de predilecțiune. În loc de aceste începuse să se certe pe Gapca, care îi eșise în cale, că umblă fără nici o treabă, deși ea gîfîind ducea un sac de

făină în cuhnă. Apoi aruncă o bucată de lemn după cocoșul, care îl urmărise până la pragul casei, ca să-și primească porțiunea obișnuită. Ba îi aruncă o privire amenințătoare chiar și băiatului îmbrăcat în o cămașă sdrîntuită, care alergă spre el strigînd: „Tătucă, tătucă, unde e turta dulce a mea?” — și începuse să bată cu piciorul, încât bietul copil cuprins de spaimă se ascunse ca un puu de pătrunche.

În sfîrșit, el își veni în fire și se apucă ear' de treburile lui. Abia tîrziu se puse la measă și înspre seară odihna sub cerdac după ostentile zile. Barciul cel bun, cu struguri, pe care îl găsite Gapca, îl făcuse să uite cu desăvîrșire cele petrecute dimineața. Ivan Ivanovici privia ear' în toată tîgna la curtea sa, și în cele din urmă ochii lui se opriră asupra curții vecine, și el își dîse: „N'am fost astăzi la Ivan Nichiforovici; să ved ce mai face”. Grăind aceste cuvinte, el își luă peleria și bățul și eșî la uliță; abia eșit însă pe poartă, își aduse aminte de ceartă, scupă odată și se întoarse. Aproape același lucru se petrecuse și la casa lui Ivan Nichiforovici. Ivan Ivanovici văduse, cum servitoarea pusese piciorul pe gard, ca să treacă, când glasul lui Ivan Nichiforovici resună: „Napoi! napoi! Nu e nevoie!” Însă Ivan Ivanovici se simția foarte strimtorat. Era foarte probabil, că acești vecini cu deosebire vrednici

se împăcau, dacă o întemplare extraordinară, petrecută în casa lui Ivan Nichiforovici, n'ar fi nimic ori-ce speranță, aruncînd oleiu în focul dușmăniei, care era p'aci p'aci să se stingă.

Chiar în seara zilei memorabile sosi la casa lui Ivan Nichiforovici Agafia Fedosseievna. Agafia Fedosseievna nu îi era lui Ivan Nichiforovici nici rudenie, nici cumnată, nici chiar cuseră. După toate semnele ea nu avea nici un motiv de a veni anume la Ivan Nichiforovici, care nici nu prea era încântat de venirea ei. Ea însă venia adese-ori să-l vadă, și stătea câte odată săptămîni de zile, ba chiar și mai mult la el. Lua apoi toate cheile la dînsa, și dispunea după placul ei în casă. Lui Ivan Nichiforovici îi era foarte neplăcut lucrul acesta, cu toate aceste, spre mirarea tuturor, el i-se supunea ca un copil. Deși făcea din când încercarea de a se opune, foarte în curînd se retrăgea și Agafia Fedosseievna ținea nețele.

Mărturisesc, că nu înțeleg, de ce sînt lucrurile astfel întocmite, că femeile ne poartă de nas cum apuci coada unei cane de ceai; ori mînilor lor sînt astfel făcute, ori nasurile noastre nu sînt bune de altă treabă. Cu toate că nasul lui Ivan Nichiforovici sēmăna cu o prună, ea îl apacase de el și îl purta ca pe un cățeluș.

Deși cam fără de voie, fiînd dînsa în casa lui, el își schimbă toate regulele de trai: nu

mai zăcea atît de mult în soare, și dacă zăcea, el nu se afla în starea lui naturală, ci purta totdeauna cămașa și pantalonii, deși Agafia Fedosseievna nu era prea stărutoare în punctul acesta. Era dușmană a ori-ce ceremonie și când Ivan Nichiforovici zăcuse de friguri intermitente, ea cu mînilor ei proprii îl frecase din crescut până în călcăie cu oțet și terpențin. Agafia Fedosseievna purta în cap o bonetă, pe nas trei nigei, ear' pe trup o rochie în fața cafelei, cu floricele galbene. Statura ei sēmăna cu un castravete, și de aceea a găsi încingătoarea ei era tot atît de greu ca și a-ți vedea propriul nas fără de oglindă. Picioarele ei erau scurte și formate după modelul perinițelor. Ea era limbută, mîncă desdedimineață sfecle fierte și scia de minune să se certe și să ocărăscă.

În toate ocupațiunile ei atît de felurite făta ei își poastra expresiunea obișnuită, — ceea-ce numai femeilor le este cu puțință.

Numai decât la sosire ea le întoarse toate pe dos: „Ivan Nichiforovici, n'ai să te împaci cu el și n'ai să-l rogi de iertare; vrea să te nimicească din temelie. Îl sciu eu! Tu nu-l nimicești încă!” Afurisita de femeile căruia meru și în cele din urmă făcu, că Ivan Nichiforovici nu mai voia se scie de Ivan Ivanovici. (Va urma.)

Eată cestiunea, care preocupă nu numai publicul, ci și cabinetele. E nevoie a judeca asupra situației rece și obiectiv. Europa a vădit deja mari furtuni, fără ca să se fi divizat din cauza asta în două tabere de război inimice.

Jurnalele din Paris aleargă înaintea faptelor, când anunță deja o epocă de război și de violență. Jurnalul „République française“, care pledează pentru o alianță a Franței cu Rusia, nu apreziază prea just politica cabinetului din St. Petersburg, dacă presupune, că dînsa e deja decisă la o alianță cu Franța.

Conferențele ministrului de afaceri externe rusești, dl Giers în Franzensbad și în Berlin, au depărtat eărăși cu mult politica rusă de eventualitatea unei alianțe cu Franța.

De asemenea și opiniunea jurnalului „Le Temps“, că Grecii, Românii, Sârbii și Bulgarii sînt de acum înainte predați protectoratului, de nu chiar recuceririi, e exagerată.

E sigur, că micile țări, care sînt vîrte între puternicele state mari, au o pozițiune grea, și că nu li-e ușor să-și păstreze în toate direcțiunile independența lor. Dar' dacă bărbații de stat conducători proced în aceste mici state cu prudență și dacă știu să aducă în armonie țînuta lor cu postulatele ecuilibrului european, atunci vor fi în stare să înlătureze pericolele.

Ceea-ce se bodogănesc în unele jurnale relativ la o înțelegere între Austria și Rusia despre o împărțire a Orientului sau despre așa dîsa: „delimitare a sferei de putere“, aparține terenului basmelor politice.

Un asemenea pact nu există. Orientul nu e fără stăpîn și Europa n'a abdicat.

Austria e foarte fals aprezată, dacă i-se atribuie o poftă atât fără de măsură și dacă se presupune de dînsa, că arde de nerăbdare să bage în bozunar jumătatea din Orient în de acord cu Rusia.

Adevărat e numai, că Austria și Germania sînt decise să nu permită, ca cineva să atingă pacea europeană și că aceste două puteri sînt de acord cu Rusia în singurul punct, ca la *casul unei regulări* a cestiunii bulgare înaintea forului marilor puteri să spriginească opiniunile rusești.

Dacă cineva atribuie înțelegerei dintre Austria și Germania pe de o parte, și pe de altă parte între ele și Rusia o întindere mai mare, atunci se îndepărtează de fapte.

Această înțelegere exclude războiul precum de asemenea exclude ori-ce ignorare a Europei.

În momentul, în care Rusia ar vră să părăsească cadrul acțiunii diplomatice, această înțelegere s'ar dărîma și Rusia ar perde spriginul ambilor aliați, ceea-ce prin urmare poate fi motiv suficient pentru diplomația rusească, spre a nu părăsi calea eforturilor pacifice.

Abdicațiunea Principelui Alexandru din Bulgaria.

Scirile țiarului „Neue Freie Presse“:

Sofia, 5 Septembrie n. 11 oare 50 minute înainte de amiază. Dintr'o parte bine informată se comunică despre abdicațiunea Principelui Alexandru următoarele: Nemijlocit după sosirea sa Principele a chemat la sine pe Caraveloff, Stambuloff și Radoslavoff și le-a împărțit memorabila sa hotărîre, de a părăsi țeara. Normativă pentru această hotărîre să fi fost atitudinea marilor puteri. Avînd el în vedere în prima linie binele Bulgariei, cea mai norocoasă rezolvare pentru țeară i-se pare depunerea coroanei. Notabilii au fost de această împărțire a Principelui în cel mai mare grad surprinși și au declarat, că ei trebuie să comunice aceasta membrilor Sbraniei ce petrec în Sofia. După aceste s'a convocat o adunare sub presidența lui Stambuloff, în care irevocabilă hotărîre a Principelui a fost cu resignațiune întîmpinată. Adunarea a trimis o deputațiune la consulul rusesc cu rugarea, să ceară dela țar anumite garanții pentru independența Bulgariei. La depeșa consulului rusesc țarul încă n'a răspuns până acum. Decum se va întempla aceasta, Principele intenționează a publica o proclamație, a institui regența și a părăsi țeara. Ceea-ce va intenționa a face afară din țeară, nu se știe. Din parte deamă de credință se spune, că depeșa din Rusciuc a lui Alexandru către țar să se fi produs prin o neînțelegere. Principele creșuse, că visita consulului rusesc de acolo ar fi oficială, și privi în aceasta un simptom conciliabil. Astfel depeșa el țarului și sosi cunoscutul răspuns. Abstracție făcînd dela brusca respingere, Alexandru a cunoscut atitudinea puterilor din faptul, că consulul german și austro-ungar de aici nu mult după sosirea lui încă i-au predat note identice, în care amîndouă puterile protestară înainte

în contra executării conjurațiilor și desertorilor. Acest pas făcuse irevocabilă abdicațiunea. Dintr'asta e și evident, că înfățișarea reprezentantului austriac la întîmpinare a fost singur numai un act de curtenire și nu înseamnă o desfacere a Austriei decătră puterile imperiale.

Sofia, 6 Septembrie n. Principele Alexandru a adresat țarului o depeșă, prin care îi comunică firma voință, de a abdica. Totodată a comunicat pe cale telegrafică Sultanului demisionarea sa ca guvernator general al Rumeliei.

Belgrad, 6 Septembrie n. Scirile din Sofia despre abdicațiunea Principelui Alexandru au produs în cercurile guvernamentale de aici o impresie foarte deprimătoare. După rapoarte, ce sosesc din Piro, trupele desertează încă să nu se fi supus toate. Guvernul sârbesc a luat deci măsuri militare la granițele sârbo-bulgare pentru toate eventualitățile. În fața situației nesigure din Bulgaria, regele Milan i-a amînat din nou plecarea la Gleichenberg.

Odesa, 6 Septembrie n. Doi conjuratori refugiați, căpitanul Cavoloff și căpitanul statului maior Tancoff au sosit aici. Tancoff afirmă, că garnisoanele din Șumla și Slivno numai atunci au jurat credință Principelui, după ce Stambuloff i-a amîgit prin o telegramă falsificată despre împăcarea cu țarul.

Scirile țiarului „Pester Lloyd“: Vidin, 6 Septembrie n. Studenții bulgari din Zürich au adresat corpului ofițeresc din Vidin următoarea scrisoare:

Scirile, care au sosit aici dela 8 August încoace, au surprins lumea și au știrbit onoarea poporului nostru înaintea ochilor aceleia. Europa cu încordare așteaptă să vadă, ce atitudine va lua corpul ofițerilor și trupele încredințate lui față cu aceste evenimente desonoratoare. Noi din parte-ne sîntem siguri, că ofițerii, care au apărut onoarea bulgară cu sângele lor, vor sci în acest moment să scutească onoarea aceluia om, care alătura cu ei a dat peptul pentru libertatea și onoarea scumpei noastre patrii. Ei știu, că în ochii lumii responsabilitatea pentru rezolvarea acestei cestiuni istorice și pentru restabilirea onoarei naționale cade asupra D-voastră. Siguri de patriotismul D-voastră, sîntem gata a vă sprigin. — Studenții bulgari dela universitatea din Zürich.

Londra, 6 Septembrie n. În casa de jos a declarat secretarul de stat Fergusson la o întrebare a lui Bryce, că încât e guvernul informat, din partea Principelui nu s'a efectuit nici un fel de act de abdicațiune. Cât privește viitorul, arangiamente ce corespund dreptului public și deobligamente internaționale numai pe baza tractatului de Berlin se vor pute executa, care nu acordă nici unei puteri singuratică vre-un drept special sau exclusiv și după care deobligamentele atîrnă dela aprobarea puterilor signatari. Guvernul englez nu are nici un deobligament, datorință sau interese speciale în Bulgaria; ea împarte deobligamentele și datorințele sale împreună cu marile puteri, a căror aprobare pentru alegerea principelui din Bulgaria e unanimă.

Guvernul englez are mari speranțe în aptitudinea și specialele însușiri ale Principelui Alexandru. El regretă tradarea și violența, prin care s'a întreprins guvernamentul aceluia și cu mare regret ar trebui să audă, că Principele abdică cu desăvîrșire dela misiunea ce a luat-o asupra-și. (Aprobări pe toate băncile).

Berlin, 6 Septembrie n. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ scrie:

Nu e adevărată scirea lui „Standard“, după care puterile ar fi schimbat înainte de asta cu vre-o câteva săptămîni vederi despre o iminentă lovitură de stat, ceea-ce însă nu ar fi avut nici un rezultat, și Anglia, „adresându-se Germaniei, să fi fost mereu la Austro-Ungaria îndrumată, până-ce Austro-Ungaria i-ar fi răspuns la toate întrebările cu aceea, că ea va consulta părerea lui Bismarck. Puterile n'au avut nici o presimțire despre evenimentele bulgare, astfel nu s'au putut schimba nici vederi asupra lor. Anglia nu s'a adresat către Germania și din partea acesteia nici n'a fost îndrumată la Austro-Ungaria“.

Sciri particulare ale țiarului „Budapest Tagblatt“:

Sofia, 6 Septembrie n. În urma încordării prea mare în cele din urmă patruspredece zile Principele Alexandru pătîmesc de insomnie și nervositate în grad mare, care

implu de îngrijire pe cei ce îl încungiuară mai de aproape, pentru ceea-ce se și insistă la grabnica plecare a Principelui. Principele Alexandru va sta la tatăl seu în Jungenheim. În potrița intențiunilor de mai înainte Principele nu voiesce să dea nici o amnestie, fiindcă în urma convingerii sale țeara și armata ar fi pierdute, dacă nu s'ar statul un exemplu față cu revoluționarii. De aceea el are de gînd să lase hotărîrea în privința asta succesorului seu. Cassele statului sînt goale, ceea-ce a dat privilegiu Rusiei, să ofere o sumă pentru acoperirea trebuințelor personale ale Principelui. Bulgaria oferă principelui ei trei milioane, obligele lui sînt de un milion și jumătate. Principele Alexandru a declarat însă, că se va mulțumi cu un jumătate de milion și va ceda țerii proprietatea sa de pe teritorul bulgar.

Viena, 6 Septembrie n. După-cum i-se comunică din Sofia „Corespondenței Politice“, principele Bulgariei i-a arătat mai multor membri ai corpului diplomatic din Sofia firma hotărîre, de a abdica și i-a rugat, să comunice aceasta cabinetelor lor.

Rolul, pe care l-a avut în revoluțiune Caraveloff, încă nici acum nu e clar. Cât privește pe alți membri din cabinetul lui, anume cât privește pe Zancoff, stă că acestea a participat la conjurațiune. El a încurajat la revoltă pe ofițerii regimentului Strumsky asigurându-i, că aceea e o faptă patriotică. Mai mulți conservativi încă joacă un rol foarte dubios.

Paris, 6 Septembrie n. Scirile din Berlin împărțesc, că scrisoarea Principelui Alexandru către țarul ar fi fost inspirată decătră împăratul Wilhelm, care se-l fi sfătuit, că acest pas e cel mai bun mijloc pentru o împăcare.

Studenții bulgari în străinătate și Principele Alexandru de Battenberg.

„L'Indépendance belge“ publică o scrisoare din partea studenților bulgari din Liège și Anvers, prin care își manifestă atașamentul lor către Principele Alexandru și se pronunță cu energie contra acelora, cari au voit să-l răstoarne. Această scrisoare, pe care țiarul belgian o considera ca un document interesant privitor la cestiunea bulgară, este cu atât mai caracteristică, cu cât ea fu scrisă într'un moment când reîntorcerea Principelui Alexandru la Sofia era considerată ca neprobabilă. Nimeni dar' nu se poate îndoi de sinceritatea elementelor ce se află exprimate într'însa în favoarea Principelui Alexandru și prin aceasta chiar constituie un element de aprezare important al evenimentelor din Bulgaria.

Eată scrisoarea:

Domnule redactor! În fața evenimentelor desfășurate în Bulgaria, studenții bulgari din Liège și Anvers cred de demnitatea lor și de o sfîntă datorie a lor, de a-și manifesta într'un mod public simțimentele de care sînt animați și care desigur sînt împărțite de marea majoritate a poporului bulgar și de clasele luminate ale națiunii.

Știți desigur, domnule, că dela 1883, adecă dela restabilirea constituției, suprimată într'un mod atât de violent de generalii țarului aflați în serviciu în țeara noastră, poporul bulgar începuse să se teamă de influența guvernului rus. Aceasta era consecuența naturală a exceselor, la cari această influență dete loc în detrimentul independenței naționale. Temerea contra Rusiei nu încetă să se mărească când se vedu, că guvernul țarului, prin agenții sei oficiali și secreți, nu se dădea înapoi din fața nici unui mijloc pentru a susține și a apăta încă și mai mult lupta partidului politic în Bulgaria.

Astfel diplomația rusă creșu, că trebuie să secondeze partidul radical avînd în fruntea lui pe Caraveloff, când în 1883—1884 lupta contra partidului guvernamental, al cărui șef era atunci dl Zancoff, și contra principelui Alexandru chiar, care cugeta poate să întindă față cu poporul prerogativele ce-i dădea constituția. Cu toate acestea, abia partidul radical veni la putere, și prințul renunță la ori-ce reacțiune. Diplomația rusă se întoarse numai decăt spre Zancoff-isti, cari până atunci trecuseră de inimici ai influenței sale. Dela aceea epocă, — aceasta se petrecea în vara anului 1884, — partidul vechilor liberali lucră contra aspirațiunilor naționale, cari tindeau spre o independență mai completă.

Ei nu întărziară, urmînd această politică, să-și peardă toată autoritatea, astfel că, în So-

branie, partidul nu numără în scurt timp mai mult de treizeci de voturi.

Principele Alexandru, în mijlocul acestor competițiuni de partide politice, își înțelese foarte bine rolul. Din acel moment, el se alipi cu totul la cauza națională, și astfel dobîndi repede simpatiile națiunii, al cărei campion popular deveni.

La 6/18 Septembrie anul trecut isbucni revoluția din Filipopol. Poporul bulgar de atunci se arătă cu totul unit cu principele seu și mulțumită acestei uniri el a triumfat, și Marea-Bulgaria a primit botezul sîngelui în lipsa instructorilor ei ruși.

Tot de atunci, Rusia înțelese necesitatea unei înțelegeri cu Zancoff-istii și de atunci ea n'a încetat să exercite în toate chipurile intrigi pentru a oprî mersul triumfal al poporului spre idealul lui istoric: Bulgaria unită și indivisibilă.

Din nenorocire, ea reuși, mulțumită unor împregiurări amenințătoare și slăbiciunii de caracter a d-lui Caraveloff, să arunce guvernul principelui în cele mai grave încercături. Acesta fu silit să primească numai unirea juridică cu Rumelia-orientală, angajament care îl puse în opoziție cu poporul chiar care voia unirea completă.

Nemulțumit cu atât, dl Caraveloff, în loc de a se sili să împace elementele populare, se lăsă să fie trît pe o cale de autocrat și-și făcu poporul cu totul ostil lui. Astfel el se afla între două focuri: de o parte poporul, care voia unirea completă cu Rumelia; de cealaltă, Zancoff-istii susținuți de guvernul rus înarmat cu o armă foarte de temut: rublele sale.

Ultima sesiune a Sbraniei a arătat că de grea era situația. Numai prin promisiuni și concesii dl Caraveloff reuși a mai potoli exigențele opiniunii publice și a amîna isbucnirea furtunei. Din nenorocire el nu se ținu de cuvînt. Sosirea la Sofia a unor comisari turci și numirea comisarilor bulgari pentru revizuirea statutului organic al Rumeliei-orientale arătară tuturor, că promisiunile d-lui Caraveloff nu erau serioase. Astfel din toate părțile se începuse să i-se ceară demisiunea. La 5/17 August „Nezavissimost“, țiarul cel mai influent din țeară, îl somă să se retragă. În ajunul lui 9/21 August toate țiarele repetau în cor, că „inimiciu poporului vor începe cu principele“. Dl Caraveloff nu avu curajul sau înțelepciunea să se retragă.

Astfel, mulțumită nemulțumirii contra ministrului, inimiciu Bulgariei au putut să-și execute atentatul lor și să înceapă cu principele.

Este vedit pentru noi, că poporul bulgar nu este întru nimic amestecat în această lovitură de stat. Contra interesului seu și contra dorințelor sale s'a procedat detronându-se principele. Nu credem, că poporul bulgar consimte vreodată să se închine în fața absolutismului țarului și să dea pe eroul dela Slivnița în mâinile inimicilor lui.

În calitatea noastră de fii ai patriei noastre, declarăm sus și tare, că autorii acestei lovituri de stat sînt inimiciu nostri naționali, inimiciu independenței poporului bulgar, cari au profitat de situația dificilă pentru a pune mîna pe reprezentantul independenței naționale. Interesele cele mai sfinte ale poporului nostru erau și sînt încă în menținerea unei politici independente de ori-ce influență străină, și aceste interese au fost foarte bine înțelese de principe. Dacă o asemenea politică va trebui să ne atragă animositatea țarului, poporul bulgar are speranța, că pentru a rezista, el va avé protecțiunea, sau cel puțin spriginul liberei și luminatei Europe occidentale.

Studenții bulgari din Liège și Anvers.

Liège și Anvers, 28 August 1886.

Cronică.

Maiestatea Sa Monarchul a sosit — după-cum se depeșează din Lemberg — alături dimineața la 6 oare în Grodek și a fost decătră dignitari și poporațiune în cel mai sîrbătorec mod primit și la gară de locuitorul ducele de Württemberg și de cler întîmpinat. Maiestatea Sa a distins mai multe persoane prin agrării, a plecat cu trăsura la Lubien și pe tot drumul a fost cu entusiasm aclamat.

O nouă vizită la țarul rusesc. „Kreuzzeitung“ scrie: Prințul Wilhelm va merge în 9 Septembrie la Brest-Litovsk (Polonia), spre a saluta pe țarul în numele împăratului Wilhelm. Deși este obiceiul de curte, de a saluta pe monarchul statului vecin, când petrece în apropierea graniței, în călătoria prințului are să se privească totdeodată și o corelațiune cu visita de mai înainte a arhiducelui austriac Carol Ludovic.

Sciri personale. Ministrul rusesc de externe, dl de Giers, a sosit în Petersburg la 6 l. c. n.

La încheierea de contracte despre furnisări pentru armată până acuma trebuie

să se depună cauțiuni. De aci încolo aceasta nu va mai fi de lipsă, întrucât adecă ministerul de război a ordonat-o acum în presupunerea, că comune și moșieri mai mari, drept producători primitivi vor împlini cu exactitate și fără cauțiune îndatorirea luată. Prin această ordonanță însă deoblică la depunerea cauțiunii nu se alterează întrucât privește consorțiile de furnisori și privați mai puțin cunoscuți.

Inmatricularea la scoalele medii rom. gr.-or. din Brașov se va face în 30 și 31 August, 1 și 2 Septembrie st. v. 1886 dela 8—12 oare a. m. în cancelaria direcțiunii școlare. Scolarii se vor prezenta însoțiți de părinții, tutorii sau de gazdele lor. Cei-ce s'ar prezenta mai târziu fără motiv de morb sau altă pedecă gravă — nu se vor inmatricula de școlarii ordinari. — Namenele de inmatriculare și de scolare se vor ține în zilele însemnate mai sus dela 3—6 oare postmeridiane.

Închiderea graniței dinspre România. Deoarece după rapoartele oficiale, ce au sosit, a bavină, ministrul de comerț ungar a dispus închiderea severă a graniței dinspre România pe baza articolului de lege XVI din 1880.

Monument pentru Radetzky. A cincisprezecea listă despre contribuțiile pe seama monumentului, ce are să se ridice în Viena pentru Radetzky, arată o sumă de 166,859 fl. 63 cr.

Caravană de Țigani. Ieri între 5—6 oare după amiază a oferit strada măcelarilor o priveliște foarte interesantă. Preste dăcășii de care încărcate cu „corturari“ au stat dinaintea casei sfatului. Aceștia a fost aduși cu „marșrută“ dela Brașov, spre a se transporta mai departe.

În Cohalm de vre-o două săptămâni grasează disenteria, mai ales între copiii de Român. Se vede, că nu se cere ajutor medical în destul.

O familie din Ungaria la Pasteur. Direcțiunea căilor ferate de stat a trimis pe un păzitor de al ei împreună cu familia lui consistătoare din soție și cinci copii. Nefericii sunt toți mușcați de un câne turbat. Cel mai mic copil e numai de doi ani, ear' cei doi mai mari sunt gemeni.

Turcia cumpără cai. Din Timișoara se scrie, că maiorul Șefki petrece acolo la în-sărcinarea guvernului turcesc, spre a cumpăra remonte pe seama armatei turcesci.

Deschiderea expoziției din Cernăuți a avut loc în 5 l. c. n. timpul fiind foarte frumos. Numeros public a luat parte la sărberea aceasta. După cuvântarea mai lungă a presidentului comitetului expoziției, a consilierului guvernial dl Stircea, presidentul țării bar. Alesani a declarat expoziția de deschisă. Apoi a urmat cercetarea expoziției. Cu toate că în zilele din urmă timpul a fost favorabil, totuși atât pe terenul expoziției cât și mai ales în paviloane unele și altele încă n'au fost săvârșite. Preste tot însă expoziția deja acuma face impresiunea unei reprezentări mai mari, ba chiar de caracter mai general, a marilor progrese ale industriei și meseriilor din țeară, ale forestieriei și horticulturii și ale mașinelor lor auxiliare de construcția cea mai modernă. Altcum e de a se aștepta încă instalația multor obiecte de expoziție decâtă expozanții indigeni și străini. Cel mai de frunte cercetător al expoziției până acum a fost arhitectul Rainer, care a sosit în ziua deschiderii expoziției în capitala Bucovinei.

Al VII-lea congres al studenților universitari români se va ține anul acesta la Bârlad în zilele de 6, 7 și 8 Septembrie st. v. Înscrierile pentru participarea la acest congres se vor face pentru secțiunea Iași dela 27 Aug. până la 3 Septembrie între oarele 12—4 p. m. în localul liceului național; ear' pentru secțiunea București în localul scoalei normale superioare. Conferințele ce se vor ține sunt: I. Din partea secțiunii București: Omul și societatea, de dl I. Caracac și Revoluția lui Horia, de dl M. Demetrescu. II. Din partea secțiunii Iași: Despre Ateism, de dl C. Gr. Gheorghiu; despre evoluțiunea, de dl V. Lateș și despre rolul tinerimii în mișcarea socială.

Cholera. În Fiume încă tot grasează cholera. După „O. E.“ în 6 Septembrie s'au bolnăvit în Fiume 4 persoane de cholera și 7 persoane au murit. Dintre cesți din urmă 5 s'au bolnăvit de mai înainte.

Emigrarea Ovreilor din România. „Pol. Corr.“ primesce din Lemberg următoarea împărțire: În urma creșterii continue a numărului Ovreilor români emigranți, ce trec prin Bucovina și Galiția, guvernele provinciale s'au aflat îndemnate, a lua măsurile cuviincioase față cu eventualitatea așezării indivizilor de această categorie, ce n'au subsistență.

Inaugurarea unui monument al lui Garibaldi. La Urdine a avut loc inaugurarea unui alt monument al lui Garibaldi. Dl Cairoli a vorbit cu această ocaziune, enumerând faptele mari ale lui Garibaldi, a salut pe patrioții din Frioul, care s'au adunat în giurul lui. Otorul s'a adresat cu deosebire tinerimii italiene, pe care a spus, că se razimă speranțele cele mai mari

ale patriei. Acest discurs a fost foarte viu aplaudat de publicul numeros adunat din împregiurimi la această inaugurare.

Pregătirile militare ale Turciei se extind până acum îndeosebi asupra Asiei-mici. S'a dat ordin pentru întărirea fortificațiilor de acolo și spre suplînirea armării au plecat din Constantinopol o mulțime de tunuri și muniție.

Pasapoartele rusești. Din Varșovia i-se scrie „Correspondenței Politice“: De un timp încoace autoritățile rusești au îngreunat grozav de mult condițiunile extradării de pasapoarte pentru străinătate, îndeosebi față cu indivizi, ce aparțin miliției, cărora li s'a făcut aproape imposibilă trecerea în străinătate.

O mare nenorocire s'a întâmplat ieri — ne spune o depeșă din Odesa cu datul de 6 l. c. n. — pe fluviul Oke. Căzanul vaporului „Anna“ a explodat și a omorât mai mult de treizeci de oameni: pe conducătorul vaporului, pe substitutul acestuia, pe 2 mașinisti, pe 8 matrozi și pe mai mult de douăzeci de călători.

Cestiuni medico-chirurgicale.

Un tratament chirurgical al epilepsiei. — Turbarea lupilor.

Doctorul Victor Horsley, membru al societății regale din Londra, profesor și director al așa numitei „Brown Institution“, chirurg al spitalului paralizicilor și al epilepticilor din Bloomsbury, a prezentat congresului asociațiunii medicale engleze, la Brighton, trei bolnavi din serviciul său, a căror tătăduire se poate dice, că însemnează începutul unei ere noue în chirurgie.

Acești trei epileptici au fost supuși cu un deplin succes la operațiunea trepanului, urmată de îngrozitoarea operațiune a unei ablațiuni parțiale a masei cerebrale, — și rezultatul acestor operațiuni a fost, în ceselor trele casurile, o disparițiune radicală a acceselor epileptice.

Trebuie mai întâiu să spunem, că această minune — dacă o putem numi astfel — nu este tocmai fără precedent, și că nu este bine să ne grăbim de a conclud, de aci, că se poate reproduce în toate casurile de epilepsie. Eacă istoricul lor:

În 1884, o operațiune de felul acesta fu încercată în Anglita, într'un alt spital, la un epileptic, în urma unei lungi serii de experiențe făcute asupra dobitoacelor. Ea avu de rezultat de a' oprî accesese; din nenorocire, după vre-o lună bolnavul muri (în momentul chiar, când tătăduirea lui părea că este asigurată) din cauza unor împrejurări cu totul străine de operațiune. Această neisbândă nu descurajă pe chirurgi, cari profitară de primele ocaziuni pentru a reîncepe experiența lor.

Unul din bolnavii prezentați de doctorul Horsley a fost operat la 13 Iulie trecut: după o lună, s'a aflat cu totul bine și în stare de a pute să călătorească dela Londra la Brighton. Ceialalt doi bolnavi, au fost operați unul cu două săptămâni mai înainte și altul cu trei săptămâni. În nici unul din cele trei cazuri nu s'a produs nici o complicațiune, care să împedecă însănătoșarea definitivă. Acești bolnavi pot să fie acum priviți ca tătăduiri de acceselor lor epileptice. Cu toate acestea, tot este neapărată o îndelungată observațiune pentru a se pute afirma, că aceste tătăduiri sunt definitive.

Ceea-ce s'a demonstrat așa, este că se poate, prin observațiunea simptomelor, de a afirma existența unei țesături bolnave în lăuntru craniului, de a localiza într'un mod exact pozițiunea acestei țesături, și, în fine, de a o extrage la trebuință chiar cu părțile, cari se află lângă creeri. S'a mai probat asemenea, că luând oarecari precauțiuni, toate operațiunile necesare în această privință pot să fie executate fără mare pericol pentru viața sau integrităța bolnavului, că mari porțiuni din masa cerebrală pot să fie scoase fără nici un neajuns, funcțiunile guvernate de aceste părți fiind de ordinare executate într'un mod îndeplințit de regiunile corăspunzătoare ale emisferului, care a rămas neatins. Cu un cuvânt, trebuie a o repeta, aceste experiențe deschid chirurgiei nise orizonturi aproape nemărginite.

Ceea-ce este original, este că aici ablațiunea cutărei sau cutărei părți a creierilor a fost scopul direct urmărit de operator, ear' nu un simplu incident al operațiunii. În adevăr, se întâmplase deja, în mai multe cazuri, ca fracturile craniului să aibă ca urmare accidentală ablațiunea de cantități adesea foarte mari de substanțe cerebrale; se întâmplase chiar să se procedă la trepanațiune pentru a ajunge la remedierea rezultatelor epileptice rezultând din diseminarea traumate. Nici odată ablațiunea directă a substanței cerebrale nu fusese indicată ca obiect propriu al tratamentului, și trepanațiunea în casurile de epilepsie fusese întotdeauna privită ca un mijloc deprimat de obicei întrebuintat în speranța de a descoperi vre-o depresiune osoasă în partea unde s'ar fi aflat réul.

În 2 din cele 3 cazuri prezentate de dl Horsley, fusese de ordinare traumatică; unul din bolnavi fusese chiar defina trepanat în scopul de a scoate câteva părți osoase, cari erau deprimite în urma fracturii craniului; în aceste două cazuri, localizarea réului era deci înlesnită de indicațiunile externe. Dar' în cazul al treilea nu era nimic de felul acesta, și punctul unde craniul trebuia să fie deschis, era determinat dela un fapt unic, adecă că acele epileptice se arătau întotdeauna în grupul mușchilor, cari pun în mișcare degetul cel mare dela mâna stângă.

Chirurgul putu să descopere existența unei cauze permanente de iritațiune într'un punct determinat al suprafeței encefalice; și deosebe craniul în acel punct, și dete preste o tămoare întrată adânc în substanța cerebrală ambiată și procedă la extracțiunea ei, se înțelege scoțând în același timp și o mare cantitate de creeri. Resultatul fu că se opriră deodată acceselor epileptice, cari până aci nu numai că erau foarte dese, dar' deveniau încă din ce în ce mai mari. Sese, mai adăugăm încă, că aceste fapte, cari făceau ca bolnavul să nu poată a se ocupa cu nimic și îi puneau în fiecare zi vieța în pericol, legiti-mau neapărat această operațiune.

Acestea sunt cele două propozițiuni, cu cari dl Pasteur își termină, la 12 Aprilie 1886, comunicațiunea sa la institut.

Doctorul du Mesnil s'a prezentat într'o ședință a secțiunii de medicină la congresul pentru propășirea sciințelor, ținut la Nancy, cu numeroase observațiuni în susținerea concluziunilor d-lui Pasteur. Aceste concluziuni ofer un interes cu atât mai mare, cu cât au fost culese mai înainte de discutiunile actuale și mai din toate părțile Europei.

Cercetările d-lui du Mesnil sunt privitoare la 342 cazuri de persoane mușcate de lupi turbați. În 98 din aceste observațiuni a putu să afle numărul exact de zile, cari trecuseră între epoca mușcătorei și epoca în care s'a dezvoltat turbare, și a constat că, dacă accidente de turbare în urma mușcătorei unui câne apăreau mai cu seamă între ziua a 40 și 50, la omul mușcat de un lup turbat, turbarea se declară mai totdeauna între ziua a 20 și 31.

În ceea-ce privește mortalitatea, întemeiându-se pe 254 observațiuni, Renault, din Alfort, citat de dl Brouardel, în lucrarea sa asupra turbării, crede că casurile de mușcătura de lupi turbați dau o mortalitate de două din trei părți, precând în casurile de mușcătura de câni, această mortalitate nu era decât o parte din trei.

În cele 342 observațiuni ale doctorului du Mesnil, resultatul a fost același. 342 cazuri de mușcătura de lupi turbați au dat 206 morți, adecă o mortalitate de 60.23 la sută.

Dl du Mesnil, pentru a pune și mai bine în evidență eficacitatea injecțiunilor profilactice a pus înainte două fapte interesante: faptul a 19 persoane mușcate la Bar-le-Duc de un bou turbat, tratate prin „cauterizarea imediată“, din cari 11 au murit, și faptul celor 19 Ruși din provincia Smolensk tratați în institutul Pasteur, din cari trei numai au murit, deși tratamentul n'a început decât după patru-spredece zile, socotindu-se din ziua în care fuseseră mușcați. În ziua a patru-spredece în accidental dela Bar-le-Duc, deja doi din cei mușcați muriseră.

La 11 August 1886, din 50 persoane mușcate de lupi turbați, și tratate în institutul Pasteur, muriseră numai 8, adecă mortalitatea persoanelor mușcate de lupi a scăut dela 69.23 la 16 la sută, decând a început să se aplicie injecțiunile profilactice, chiar când ele au fost făcute în condițiunile cele mai defavorabile.

Aceste amănunte medicale confirmă cele două propozițiuni ale d-lui Pasteur.

„Românul.“

Varietăți.

(Frații Siamezi din Locana.) O istorie pe cât de monstruoasă pe atât și de mișcătoare ni se relatează de diarele din Viena. Pare că într'o casă de pe Prater, principalii învățați din Austria asistară la agonia a doi frați Siamezi Ioan și Iacob Tocci, cunoscuți prin călătoriile ce au făcut în principalele capitale ale Europei. Ioan certându-se acum câteva zile cu fratele său, emoțiunea certe l'a făcut să cadă bolnav și n'a întârziat de a se afla într'o adâncă letargie, care după medici se va sfârși prin moarte. Fratele său Iacob a auzit cândva pe un renumit profesor dicând în fața lui: „Nu nai încapa nici o îndolia, că cei doi copii legați unul de altul printr'o membrană indestructibilă, vor muri împreună“. Astfel micul nenorocit (Ioan și Iacob n'au decât dece ani) are o frică îngrozitoare. Dealtmintre-lea este sănătos și plânge într'una gândindu-se, că are să moară Ioan, care se află în agonia.

Părinții celor doi frați Siamezi, nise țerani austriaci, îi cedaseră prin contract pe Ioan și pe Iacob lui Barnard, pentru o sumă anasă de 30,000 franci. Cei doi copii trebuiau să plece la New-York; dar' moartea n'are să împedecă pe părinți de a avé câștigul dorit. În adevăr, printr'un alt contract, acești țerani s'au angajat încă de mult de a ceda cadavrele lui Ioan și Iacob mușului anatomic din Londra, îndată-că nenorocitele ființe ar înceta din viață. Cele două cadavre vor fi plătite 8,000 lire sterlingi, adecă 200,000 franci!

(Rivalul doctorului Taner.) Există un rival al doctorului Taner, anume Succu. Sunt trei-spredece zile decând Succu n'a mâncat încă nimic. Cu cât se prelungește această răbdare de a nu mânca nimic, cu atât curiositatea publicului de a vedé pe Succu devine mai mare. Acum câteva zile, numărul vizitatorilor s'ar urcat la trei sute. Printre acești vizitatori, afară de doamne din aristocrație, s'a mai observat și mai mulți industriali, comercianți etc. Succu a făcut scrimă cu bastonul și cu sabie. El a vorbit foarte mult cu mai mulți vizitatori, și mai cu seamă cu doi Englezi, cu un Cuban și un Egiptean, care a oarestat la o experiență făcută de el în Cair. La oarele 6 și 30 minute seara, de beut 100 grame de apă de isvor, la 8 oare și 30 minute a beut alte 200 grame și la 7 oare și 30 minute a beut 150 grame de apă de Vichy. Apoi s'a sculat, s'a îmbrăcat și a început să vorbească cu vizitatorii sei. La oarele 10 seara a avut visita medicului, care a dat resultatele următoare: pulsul, 62; respirațiunea, 4; dinamometria, 60; temperatura sub subțiori, 36.6. Se aera plină de vizitatori. Succu ni, voit să se supună la experiențele medicale. Examinarea optalmoscopică făcută de profesorul Martin și de doctorul Ducci, a constatat resturile unei vechi choroitide la ochiul stâng. Ochiul drept este în stare normală. Stomacul n'a suferit nici o variațiune. Preste câteva zile, succu va face o plimbare călare și mai multe alte plimbări pe jos, distanță de mai mulți kilometri.

(Turbarea în Anglita.) Eacă o dovadă, că cauterizarea nu este un remediu suveran în contra turbării. Un olar, anume Charles Williamson, locuind în Londra în cartierul Shoreditch, fu mușcat acum unspredece luni, la degetul cel mic dela mâna stângă, de un lup turbat. Se cauteriză rana, care se și vindecă îndată. Williamson și soția lui nu mai vorbiră de loc despre acest incident, pe care-l și uitaseră, când Dumineca trecut, olarul intră acasă și-și privi soția într'un mod atât de ciudat, încât se speria. În aceeași zi, seara, Williamson ceru soției sale o iasă de ceai; după-ce-i aduse ciailul o rugă să ieșă din cameră: „Te rog, retrage-te, țise el, călmitreala nu beau ceaiul“. După câteva ore, ochii lui se injectară de sânge și rugă pe soția lui să ascundă carafa cu apă, care se afla pe masă, căci nu putea să suferă a se uita la ea. În fine, a doua zi avé nise convulsii în ea. Înzitoare și deapă se latre ca un câne, dând astfel toate semnele turbării. I-se injectă morfină în brațe pentru a-i mai ușura suferințele, dar' nu simți nici o ușurare. Apoi începu să sfășie ciarciefulurile și să se lovească cu capul de pereți, urlând într'un mod îngrozitor. Cu mare greutate s'a putut face, că să steie în pat. În fine, Marți seara, nenorocitul și-a dat sufletul în suferințele cele mai mari și mai îngrozitoare.

(Stîrpirea gărgărițelor.) Dl Andronescu recomandă „Gazetei Săteanului“ următorul mijloc probat, pentru stîrpirea lui Sythophilus granarius (gărgăriță), mare dușman al cerealelor, și dacă crede, că poate fi vre-un folos de a se face și la noi încercări în această direcțiune, roagă să-l comunice la rândul seu cultivatorilor nostri. În Septembrie 1883 me aflam la țeară, pe moșia domnului V. Winterfeld (în Prusia), unde făceam practică în ale agriculturii. Tocmai se melița cânepa, când deodată se ridică o furtună. Pentru a se feri cânepa de ploaie, se băgă în grabă într'un hambar, unde din întâmplare se aflau vre-o două sute hectolitree de seacă. Care fu mirarea când a doua zi de dimineață, gărgărițele fugiau din toate părțile cătră marginele acoperișului! Această emigrațiune a ținut mai multe zile. Se ventură seacăra cu lopata, de mai multe ori și gărgărițele băteau mereu la retragere. De atunci nu s'au mai vedut gărgărițele în hambarele domnului V. Winterfeld, căci s'au luat regulat următoarele măsuri: În anii din urmă când se făcea recolta cânepii, se așeză câte un mănuchi de cânepă prin diferite locuri ale hambarului după-ce se mătura bine. Cu această îngrijire simplă, care nu este nici costisitoare, nici nu răpescie timp mult, hambarele (magaziile) nu vor fi nici odată molsite de gărgărițe. Cânepa exală un miros tare și are, după-cum se vede, proprietatea de a alunga pe acest dușman atât de vătămător al cerealelor. Cred că acest mijloc se poate întrebuinta și în contra lui Bruchus pisi (gândacul mazerei). Pentru a avé cânepă proaspătă înainte de seceriș, trebuie să o séménăm cătră sfârșitul lui Martie, cum se face în Lombardia.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Stofia, 8 Septembrie n. Regența s'a constituit din Stambuloff, Mutcu-roff și Caraveloff. Noul cabinet sub presiul lui Radoslavoff conține lista de mai înainte.

Principele pleacă probabil ađi la ameađi la Lompalanca, de unde va adresa poporului bulgar proclamațiunea de adio.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: În abșența lui Septimiu Albini: Pompiliu Piposiu.

Extrase din foaia oficială.

Concursuri:

Un post de notar cl. II. la trib. reg. din Arad. Concursurile sânt a se trimite în 2 săptămâni la presid. trib. reg. de acolo.

Economic.

Plaja din Sibiu, 7 Sept. Grâu hectolitra 47-80 chilo fl. 4.60 până fl. 5.40, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.40, până fl. 4.20 sâcara 66 până 72 chilo fl. 2.90 până fl. 3.30, orș 58 până 64 chilo fl. 3.— până fl. 3.40, ovés 38 până 45 chilo fl. 1.85 până fl. 2.25, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 4.10 până fl. 4.50, melaui 74 până 82 chilo fl. 3.— până fl. 3.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, sementă de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 3.20, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, linte 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 50.— până fl. 52.—, unsoarea de porc fl. 54.— până fl. 56.—, sêu brut fl. 24.— până fl. 26.—, sêu de lumini fl. 38.— până fl. 40.—, lumini turnate de sêu fl. 46.— până fl. 50.—, săpunul fl. 26.— până fl. 28.—, fên 100 chilo fl. 1.— până fl. 1.30, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.25 până fl. 3.—, spirul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de vițel 30 până 40 cr., carnea de porc 38 până 42 cr., carnea de berbec 24 până 26 cr., ouă 10 cu 20 până 24 cr.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. In 6 Sept. n. s'a notat: unguresci bêtărâni grei 40.— cr. până 41.— cr. unguresci grei, tineri 43.1/2 cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușori 46.— cr. până 46.1/2 cr., marfă țerânească, grea — cr. până — cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., ușoară 45.— cr. până 46.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Bursa de Bupapesta

din 7 Septembrie st. n. 1886.

Table with financial data for the Budapest stock exchange, including interest rates and bond prices.

Bursa de Viena

din 7 Septembrie st. n. 1886.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including interest rates and bond prices.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 6 Septembrie st. n. 1886.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, including interest rates and bond prices.

Cursul pieței din Sibiu

din 8 Septembrie st. n. 1886.

Table with market rates for Sibiu, including exchange rates for various currencies.

LOTERIE.

Tragerea din 7 Septembrie st. n. Brumm: 25 36 9 68 18.

Anunț.

Prin aceasta am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, că începând de astăzi în toată ziua voi fabrica cârnați de Frankfurt și cârnați cu hrean proaspeți.

Gustav Nussbächer, cârnațar.

(Mai demult Schimek.) Sibiu, târgul de pește (Rosenanger) Nr. 6.

ad Nr. 685/1886. [333] 1-3

Publicațiune.

În 27 Septembrie st. nou a. c. la 10 oare a. m. se va ține în comuna Cugieriu (Kudsir, comitatul Huniadoarei) prin un delegat al subscrișului comitet litațiune minuendă pentru edificarea unei scoale elementare cu patru clase în comuna numită.

Aceasta se aduce la cunoștința publică cu acel adaus, cumcă fiecare licitant are sê depună 5% din prețul de esclamarie statorit cu 8525 fl. v. a.

Materialul de peatră, cărămidă și năsip, ce-l prestează întreaga comună Cugieriu, nu se cuprinde în suma de sus.

Oferte în scris provădate cu vadiu se primesc până la începerea litațiunii de-cătră președintele eforiei școlare granițeresci din Cugieriu.

Planul, devisul, preliminarul și condițiunile speciale de edificare stau spre intuițiune până în 18 l. c. la subscrișul comitet administrativ (strada urezului Nr. 6), ear' din 19-27 l. c. la eforia școlară din Cugieriu.

Sibiu, în 7 Septembrie 1886.

Comitetul administrator de fondul școlastic al fostilor granițeri din reg. I rom.

Nr. 3916/1886. Pretor. [330] 1-2

Dreptul de cârcimărit și morărit.

Dreptul de cârcimărit și morărit al comunei Sadu se va da în arêndă în 19 Septembrie nou a. c. la oarele 8 dimineața în cancelaria comunală. Condițiunile detaliate se pot vedê în cancelaria oficiului subscriș.

Sibiu, 4 Septembrie 1886.

Oficiul pretorial.

Publicațiune.

Têrgul de țeară cel mai aproape în comuna B-Lipova, comitatul Timișoarei, se va ține în 19 Septembrie st. n. a. c.

Têrgul de vite însê se va începe cu 2 țile mai nainte.

Lipova, în 5 Septembrie 1886.

[332] 1-3 Antistia comunală.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1886.

Large table showing train schedules and fares between various stations including Budapest, Arad, Timișoara, Sibiu, and Cluj.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemează oarele de noapte.